

Forfatter: Trier, Ernst Johannes

Titel: BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1865-09-27)

Citation: Trier, Ernst Johannes: "BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1865-09-27)", i *En Brevveksling ved Povl Hansen*, BOGHANDELS FORLAG, s. 101. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002222419-X00-shoot-L002222419X000082.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: En Brevveksling ved Povl Hansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ernst Trier til Marie.

Ubby, 27. septbr. 1865.

... Atter på rejse — desværre — men det må gøres; kun på den måde kan jeg håbe at drive skolen op. Men det kniber; jeg længes så uhyre efter ro nu. Lad mig nu først da fortælle dig lidt om, hvor jeg har været henne, siden jeg sidst skrev til dig ... Fra Gundersløvholm blev jeg kørt med godsejerens vogn til Sorø, hvor jeg spiste frokost hos apotheker Glahn; derfra kørte jeg så et stykke med en bonde og gik da videre til Døjringe til en bonde, som hedder Jens Eliassen, en ganske prægtig mand, som jeg lærte at kende i fjor ved hæren, og stor glæde havde jeg af det besøg. Han kørte mig til Munkebjergby til skolelærer Anton Nielsen, den bekendte forfatter, der giver os skildringer af de sjællandske bønder. Jeg vilde kun have bleven der kort; men så vel befandt jeg mig dér, at jeg blev der natten over. Så kørte jeg da tidlig søndag morgen derfra og havde nu næsten fem mil til Vallekilde. Jeg måtte gå det sidste stykke vej men nåde dog tidlig nok til at komme til gudstjænesten. Dejlig gudstjænest! Forunderlig dejlig! Ja yndig var min første kirkegang som Vallekilder, min indtrædelse i Vallekilde menighed. Gud være takket derfor!

Efter kirken var jeg hos Tranberg sammen med lærer Blegvad fra Værslev og en kolportør Knud Hansen; vi havde det rigtig rart. Ud på aftenen endelig kunde jeg så komme over i min egen bopæl, hvor jeg begyndte at pakke mine sager ud, for at jeg i al fald dog kunde komme til at ligge i min egen seng i nat. Hele den næste dag gik hen med udpakning og opstilling; det var en uhyggelig dag med alt dette roderi, og det var så vemodigt for mig at se alle mine gamle sager i den fremmede bolig — tanken om hjemmet, det gamle hjem med de skønne minder, trådte så levende frem for mig, så da jeg endelig om natten kl. 1 var færdig, var jeg ikke fri for at være lidt forknytt; ti efter alt det forudgående følte jeg mig så ensom. — Men da jeg næste dag sad ved skrivebordet i min virkelig hyggelige, lille stue, og solen skinnede ind til mig gennem træerne, var jeg atter nok så kvik og takke-s. 102de glad Gud, der havde ført mig så vidt, at jeg nu kunde begynde at sætte eget hjem. — Jeg fik lige skrevet nogle breve, så måtte jeg af sted igen med Hoff til et missionsmøde i Høve skov inde i Odsherred. Der talte først Beck — men jeg syntes slet ikke om hans tale i går. Men så kom Hoff og vendte blad som sædvanlig så usigelig dejligt. Derefter talte jeg som en slags fortsættelse til Hoff's tale om glæden under den kristnes kampliv, og endelig talte kolportør Knud Hansen, det var meget godt, men det blev for meget. Med Beck kørte jeg hertil, hvor vi først kom kl. mellem 1 og 2, og først henad kl. 3 kom jeg i seng. Her er rart at være. I eftermiddag venter jeg hertil nogle af mine elever og Holm fra Ubberupgården. I morgen skal jeg til grev Moltke på Nørager, i overmorgen til Værslev og venter da på lørdag atter at kunne være hjemme ...